

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 74/13
V Luxemburgu 20. júna 2013

Rozsudok vo veci C-20/12
Elodie Giersch a i./Luxembursko

Súdny dvor rozhodol, že hoci luxemburská právna úprava, ktorá vylučuje deti cezhraničných pracovníkov z využívania finančnej podpory na absolvovanie vysokoškolského štúdia, sleduje legitímny cieľ, tento režim presahuje to, čo je na dosiahnutie uvedeného cieľa potrebné

Cieľ zvýšiť počet držiteľov vysokoškolského diplomu v rámci luxemburského obyvateľstva možno dosiahnuť menej obmedzujúcimi opatreniami

Právo Únie¹ od členských štátov vyžaduje, aby migrujúcim pracovníkom priznávali rovnaké sociálne a daňové výhody ako tuzemským pracovníkom.

Luxembursko priznáva študentom finančnú podporu vo forme štipendia alebo pôžičky na absolvovanie vysokoškolského štúdia na jeho území alebo území iného štátu. Táto podpora sa poskytuje študentom, ktorí sú luxemburskými štátnymi príslušníkmi alebo štátnymi príslušníkmi iného členského štátu a ktorí majú v čase začatia vysokoškolského štúdia bydlisko v Luxembursku. Deti cezhraničných pracovníkov, ktorí zvyčajne bývajú v krajine hraničiacej s Luxemburskom, sú tak z využívania tejto podpory vylúčené.

Viaceré deti cezhraničných pracovníkov, ktorým bolo poskytnutie finančnej podpory zamietnuté, na luxemburských súdoch spochybňujú zákonnosť svojho vylúčenia z okruhu príjemcov podpory. Tribunal administratif (Luxembursko), ktorému boli tieto spory predložené, kladie Súdnemu dvoru otázku, či je luxemburská právna úprava týkajúca sa poskytovania tejto podpory zlučiteľná so zásadou voľného pohybu pracovníkov.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor pripomína, že podpora priznaná na financovanie univerzitného štúdia dieťaťa, ktoré je, pokiaľ ide o výživu, odkázané na migrujúceho pracovníka, predstavuje pre tohto pracovníka sociálnu výhodu, ktorá mu musí byť poskytnutá za rovnakých podmienok ako tuzemským pracovníkom. Súdny dvor v tejto súvislosti spresňuje, že toto rovnaké zaobchádzanie má byť priznané nielen migrujúcom pracovníkom bývajúcim v hostiteľskom členskom štáte, ale aj cezhraničným pracovníkom, ktorí, hoci v uvedenom členskom štáte vykonávajú pracovnú činnosť, bývajú v inom členskom štáte. Okrem toho, ak je sociálna výhoda priznaná priamo dieťaťu migrujúceho pracovníka, toto dieťa sa môže samo odvolávať na zásadu rovnosti zaobchádzania.

Súdny dvor ďalej konštatuje, že **podmienka bydliska**, ktorú vyžaduje luxemburská právna úprava, **predstavuje nepriamu diskrimináciu založenú na štátnej príslušnosti v rozsahu, v akom môže pôsobiť najmä v neprospech štátnych príslušníkov iných členských štátov, keďže nerezidenti sú najčastejšie štátni príslušníci iných štátov**. V tomto kontexte Súdny dvor zdôrazňuje, že takúto diskrimináciu nemôžu odôvodniť dôvody rozpočtovej povahy, pretože uplatnenie a dosah zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti v rámci voľného pohybu pracovníkov nemôže závisieť od stavu verejných financií členských štátov.

¹ Nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15), zmenené a doplnené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

Súdny dvor tvrdí, že **podmienka bydliska je vhodná na to, aby Luxembursko zabezpečilo dosiahnutie sledovaného cieľa, ktorým je podporovať absolvovanie vysokoškolského štúdia a podstatne zvýšiť podiel držiteľov vysokoškolského diplomu v rámci obyvateľstva tejto krajiny.** Pravdepodobnosť usadenia sa v Luxembursku a integrácie do luxemburského trhu práce po skončení vysokoškolského štúdia, hoci bolo absolvované v zahraničí, je totiž v prípade študentov, ktorí majú v čase začatia vysokoškolského štúdia bydlisko v Luxembursku, väčšia než v prípade študentov, ktorí nie sú rezidentmi.

Súdny dvor však rozhodol, že **predmetný režim finančnej podpory má príliš výlučný charakter. Sporná právna úprava** totiž tým, že stanovuje podmienku predchádzajúceho bydliska študenta na luxemburskom území, **uprednostňuje prvok, ktorý nevyhnutne nie je jediným reprezentatívnym prvkom skutočnej väzby medzi dotknutou osobou a Luxemburskom.**

Je teda možné, že aj študent, ktorý nie je rezidentom, môže mať dostatočnú väzbu s Luxemburským veľkoveľkostvom, z ktorej možno vyvodiť záver o existencii primeranej pravdepodobnosti, že sa vráti do Luxemburska a zapojí sa do pracovného trhu tohto členského štátu. Takýto prípad nastane, ak tento študent býva sám alebo so svojimi rodičmi v členskom štáte hraničiacim s Luxemburskom a ak jeho rodičia v Luxembursku už značný čas pracujú a žijú v blízkosti tohto členského štátu.

Súdny dvor v tejto súvislosti spresňuje, že existujú menej obmedzujúce opatrenia, ktorými môže luxemburský zákonodarcu dosiahnuť sledovaný cieľ. Napríklad, keďže poskytovanú podporu môže tvoriť pôžička, systém financovania, ktorý by poskytnutie tejto pôžičky či dokonca jej zostatku alebo jej nevrátenie podmieňoval tým, aby sa študent, ktorú túto podporu čerpá, po dokončení štúdia v zahraničí vrátil do Luxemburska, aby tam pracoval a býval, by bol vhodnejší vzhľadom na osobitnú situáciu detí cezhraničných pracovníkov. Navyše, **aby sa predišlo riziku vzniku „štipendijného turizmu“** a zabezpečilo sa, že cezhraničný pracovník, rodič študenta, má dostatočnú väzbu s luxemburskou spoločnosťou, **poskytovanie finančnej podpory môže podliehať podmienke, aby tento rodič v Luxembursku pracoval počas určitého minimálneho obdobia.**

Riziku kumulácie s dávkou rovnocennej finančnej podpory, ktorá by sa mohla poskytovať v členskom štáte, kde má študent bydlisko, či už sám alebo s rodičmi, by sa napokon dalo vyhnúť tak, že sa takáto dávka zohľadní pri poskytovaní podpory vyplácanej Luxemburskom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti **Súdny dvor odpovedá tak, že sporná luxemburská právna úprava presahuje to, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa sledovaného zákonodarcom. Táto právna úprava je preto v rozpore so zásadou voľného pohybu pracovníkov.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106